

Astăzi, Luni, 26 Ianuarie, 2026

†) Sf. Ier. Iosif cel Milostiv, mitropolitul Moldovei; Sf. Cuv. Xenofont, Maria, Arca-die și Ioan

1 Petru 2

²¹ Că spre aceasta ați fost chemați, pentru că și Hristos a pătimit pentru voi, lăsându-vă pildă spre a călca pe urmele Lui,

²² El, Cel ce păcat n'a săvârșit și'n a Cărui gură nici că s'a aflat vicleșug;

²³ Cel ce, ocărât fiind, nu răspundea cu ocară; suferind, nu amenința, ci Se lăsa în seama Celui ce judecă cu dreptate;

²⁴ El, Cel ce pe lemn¹ a purtat în trupul Său păcatele noastre, pentru ca noi, morți fiind păcatelor, să-i viețuim dreptății; El, cu a Cărui rană² v'ați vindecat.

²⁵ Că erați ca niște oi rătăcite, dar v'ați întors la Păstorul și la Veghetorul³ sufletelor voastre.

---

¹ = Pe cruce.

² Rană: metaforă pentru întregul proces al patimilor și morții lui Hristos.

³ „Veghetorul” îl traduce pe grecescul epískopos (vezi nota de la FA 20, 28).

1 Petru 3

¹ Asemenea și voi, femeilor, supuneți-vă bărbaților voștri, pentru ca, chiar dacă sunt unii care nu i se supun Cuvântului⁴, ei în afara cuvântului⁵ să fie câștigați prin felul de a fi al femeilor lor,

² prin aceea că văd mai îndeaproape felul vostru de a fi, curat întrufrică⁶.

³ Podoaba voastră să fie nu cea din afară: împletituri ale părului, cununite de aur sau purtare de haine scumpe,

⁴ ci să fie ființa cea tainică a inimii⁷, întrufrișcăcioasa podoabă a duhului blând și liniștit, ceea ce

---

⁴ = Evangheliei.

⁵ = Fără o anume catehizare formală, prin propovăduire indirectă.

⁶ Paralela dintre frica (respectuoasă) a femeii față de bărbat și frica (respectuoasă) a omului în general față de Dumnezeu o găsim și la Pavel (vezi Ef 5, 22-33 și notele).

⁷ Literal: omul cel tainic al inimii (ființa ascunsă în propria ei intimitate, singura autentică).

e de mare preț înaintea lui Dumnezeu.

5 Că așa se împodobeau odinioară și sfințele femei care nădăjduiau în Dumnezeu și se supuneau bărbaților lor,

6 așa cum Sarra i se supunea lui Avraam numindu-l domn; ale cărei fiice deveniți voi, dacă faceți binele și nu vă temeți de nici o patimă⁸.

7 Voi, bărbaților, de asemenea, duceți-vă căsnicia cu înțelegere, ca pe lângă o ființă mai slabă, femeia, căreia să-i dați partea ei de cinstire, ca unei împreună-moștenitoare a harului Vieții; în felul acesta, rugăciunile voastre nu vor cunoaște piedică.

8 În sfârșit, fiți toți într'un gând, compătimitori, iubitori de frați, mărinimoși, smeriți,

9 nerăsplătind răul cu rău sau ocară cu ocară, ci dimpotrivă, binecuvântând; că spre aceasta ați fost chemați: să moșteniți binecuvântarea.

Marcu 12

13 Și au trimis la El pe unii din farisei și din irodiani, ca să-L prindă în cuvânt.

⁸ = Dacă știți să vă dominați pasiunile.

14 Iar ei, venind, I-au zis: „Învățătorule, știm că adevărat ești și nu-ți pasă de nimeni, fiindcă tu nu cauți la fața oamenilor, ci cu adevărat înveți calea lui Dumnezeu. Se cuvine a da dajdie cezarului, sau nu? Să dăm, sau să nu dăm?”

15 El însă, cunoscându-le fățărnicia, le-a zis: „De ce Mă ispitiți? Aduceți-Mi un dinar ca să-l văd”.

16 Și I-au adus. Și i-a întrebat Iisus: „Ale cui sunt efigia și inscripția de pe el?” Iar ei I-au zis: „Ale cezarului”.

17 Iar Iisus a zis: „Dați-i cezarului pe cele ale cezarului, iar lui Dumnezeu pe cele ale lui Dumnezeu!” Și s'au minunat de El.⁹

Tâlcuire

Apostolul ne arată acum „omul cel tainic al inimii” ca țintă a celor mai osârduitoare griji ale noastre; închipuindu-l pe acesta în noi înșine se cade nouă să ne împodobim. Dar cine este acesta, „omul cel tainic al inimii”? Este omul acela care ia chip

⁹ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

în inimă atunci când în aceasta se sălăşluiesc toate simţirile şi stările sufleteşti bune. Priveşte toate aceste stări şi simţăminte şi vei vedea chipul „omului tainic al inimii”. Iată aceste stări sufleteşti: „Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit toate cele ce sunt spre viaţă şi bună-cucernicie”, scrie Sfântul Petru, iar „din partea voastră puneţi toată sârguinţa şi adăugaţi la credinţa voastră fapta bună, iar la fapta bună, cunoştinţa, la cunoştinţă, înfrânarea, la înfrânare, răbdarea, la răbdare, evlavia, la evlavie, iubirea frăţească, iar la iubirea frăţească, dragostea” (*II Ptr.* 1, 5-7). În chip asemănător înşiră şi Sfântul Pavel stările cele bune ale inimii creştineşti: „Iar roadă Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelunga-răbdare, bună-tatea, milostivirea, credinţa, blândeţea, înfrânarea” (*Gal.* 5, 22-23). Şi încă: „îmbrăcaţi-vă, dar, ca aleşi ai lui Dumnezeu, sfinţi şi preaiubiţi, cu milostivirile îndurării, cu bună-tate, cu smerenie, cu blândeţe, cu îndelunga-răbdare..., iar mai înainte de toate, îmbrăcaţi-vă întru dragoste, care este legătura desăvârşirii – şi pacea lui Hristos să stăpânească în inimile voastre” (*Col.* 3, 12-15). Alcătuieste din toate aceste virtuţi, ca din nişte mădulare, un trup duhovnicesc şi vei avea chipul de mare cuviinţă al

„omului tainic al inimii”; şi sârguieşte-te a întipări în inima ta un chip asemănător acestuia!¹⁰

---

¹⁰ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an.*